

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קע"ד ע"ב

פרשת שלח לך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קע"ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לְאַשְׁתְּמוּדַע בִּינִיחוֹן, בְּגִין דְּזַמִּין הוּא לְסַלְקָא בִּינִיחֹהוּ, זְמַנָּא אַחְרָא, לְקַבֵּל אֲוִרֵייתָא.

תרגום לעברית

וְלֹא יָכֹלָה עוֹד הַצְפִּינוּ וְתַקַּח לוֹ וְגו'. מַה זֶה וְתַקַּח לוֹ תַבַּת גִּמָּא? שְׁכַסְתָּה אוֹתוֹ בְּסִמְנִיָּה לְהִיּוֹת שְׁמוֹר מֵאוֹתָם דְּגִי הֵם שְׁשָׁטִים בֵּינָם הַגְדוֹל, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (תַּהֲלִים קד) שֶׁם רָמַשׁ וְאִין מְסַפֵּר. וְהִיא כַסְתָּה אוֹתוֹ לְהִיּוֹת שְׁמוֹר מֵהֶם בְּכֶסֶף (שֶׁל צד הַיּוֹבֵל הַמְּכַבֵּד) שְׁבִנֵי הֵם בְּלֹא כְבוֹד בְּשָׁנֵי צָבָעִים, לָכֵן וְשָׁחַר, וְהִנִּיחָה אֶת מַשֶּׁה לְשׁוֹט בִּינִיחֹהֶם, לְהִיּוֹת נוֹדַע בִּינִיחֹהֶם, מַשּׁוּם שֶׁעֲתִיד הוּא לְעֲלוֹת בִּינִיחֹהֶם בְּפַעַם אַחֲרֵת לְקַבֵּל תּוֹרָה.

טקסט הזוהר

וְתַרְדּ בַּת פֶּרְעָה. דָּא הִיא, דְּאַתֵּיָא מְסַטְרָא שְׁמַאלָא דְּדִינָא קְשִׁיָּא, כְּמָה דְּאַתְמַר לְרַחוּץ עַל הַיָּאוֹר. עַל הַיָּאוֹר דִּיִּיקָא, וְלֹא עַל הֵם. וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב (שְׁמוֹת יז) וּמִטָּה אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ אֶת הַיָּאוֹר. וּמַשֶּׁה לֹא הִכָּה אֶלָּא בֵּינָם, וְקִרְיָה קָרָא יָאוֹר. אֶלָּא יָאוֹר הוּא דְּמַחָא אַהֲרֹן עַל יֵדָא דְּמַשֶּׁה, וְשׁוּיָה קָרָא דְּאִיהוּ עֶבֶד.

ותָרַד בַּת פָּרְעָה - זוֹהִי שִׁבְעָה מֵצֵד שְׂמָאל שֶׁל דִּין הַקֶּשֶׁה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לְרַחֵץ עַל הַיָּאֵר.
עַל הַיָּאֵר דְּוָקָא, וְלֹא עַל הַיָּם. וְאִם תֵּאֲמַר, הֲרִי כְּתוּב (שְׁמוֹת יז) וּמִטָּף אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ
אֶת הַיָּאֵר, וּמִשָּׁה לֹא הִכָּה אֶלָּא בַּיָּם, וְקִרְאוּ הַכְּתוּב יָאֵר! אֶלָּא יָאֵר הִנֵּה שֶׁהִכָּה אֶהְרֹן
עַל יְדֵי מִשָּׁה, וְשָׁמוֹ הַכְּתוּב שֶׁהוּא עָשָׂה.

טקסט הזוהר

כְּהֵאִי גִּוּוֹנָא (שְׁמוֹת ז) וַיִּמְלֵא שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת יְיָ אֶת הַיָּאֵר, וְאֶהְרֹן הִכָּה, אֶלָּא
(ס"א דַּעַל דָּא) עַד דְּאֵתָא מִסְטָרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קִרְיִיה קָרָא הַכּוֹת יְיָ, לְבַתֵּר
קִרְיִיה בְּשִׁמָּא דְּמִשָּׁה. וְנִעְרֻתִיהּ הוֹלְכוֹת, אֵינּוֹן שְׂאָר מִשְׁרִיין דְּאֵתִיין מִסְטָרָא דָּא.
(שְׁמוֹת ב) וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת הַיֶּלֶד. וַתִּרְאֶהוּ, וַתֵּרָא מִבְּעֵי לֵיהּ, מֵאִי וַתִּרְאֶהוּ. וְהָא
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לִית לָהּ מְלָה בְּאוֹרֵייתָא, אוֹ אֶת חַד בְּאוֹרֵייתָא, דְּלֹא אִית בֵּיהּ רְזִין
יִקְרִין וְעֵלְאִין. אֶלָּא הָכִי אוֹלִיפְנָא, רְשִׁימָא דְּמִלְכָּא וּמִטְרוֹנִיתָא אֲשֶׁתִּכְחַת בֵּיהּ, וְאֵינּוֹן
רְשִׁימָא דְּוָא'וֹ ה' א', מִיד וַתַּחְמוֹל עָלָיו וְגו'. עַד כָּאֵן לְעִילָא. מִכָּאֵן וְלַהֲלָאָה לְתַתָּא, בַּר
הָאִי קָרָא, דְּכַתִּיב וַתִּתְּצַב אַחֲתוֹ מִרְחוֹק. אַחֲתוֹ דְּמָאֵן. אַחֲתוֹ דְּהָאִי אִיהוּ, דְּקָרָא
לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל אַחֲתִי, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) פִּתְחִי לִי אַחֲתִי. מִרְחוֹק: כְּמָה
דְּאֵת אָמַר, (יִרְמִיָּה לֹא) מִרְחוֹק יְיָ נִרְאָה לִי.

תרגום לעברית

כְּמוֹ זֶה, (שֵׁם ז) וַיִּמְלֵא שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת ה' אֶת הַיָּאֵר. וְאֶהְרֹן הִכָּה. אֶלָּא (שַׁעַל
זֶה) עַד שֶׁבָּא מֵצֵד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קִרְאוּ הַכְּתוּב הַכּוֹת ה'. אַחֲרַי כֶּה קִרְאוּ בְּשֵׁם שֶׁל
מִשָּׁה. וְנִעְרֻתִיהּ הִלְכַת - אוֹתָן שְׂאָר מִרְכְּבוֹת שִׁבְאוֹת מֵצֵד זֶה. וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת
הַיֶּלֶד. וַתִּרְאֶהוּ?! וַתֵּרָא הִנֵּה צָרִיךְ לוֹ לְכַתֵּב! מַה זֶה וַתִּרְאֶהוּ? וְהֲרִי אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
אֵין לָהּ דְּבַר בַּתוֹרָה אוֹ אוֹת אַחַת בַּתוֹרָה שְׂאִין בָּהּ סוּדוֹת נִכְבְּדִים וְעֵלְיוֹנִים. אֶלָּא כֶּה
לְמִדְּנֹו, רִשָּׁם הַמֶּלֶךְ וְהַמִּלְכָּה נִמְצָא בּוֹ, וְהֵם רִשָּׁם שֶׁל וָא'וֹ ה' א'. מִיד - וַתַּחְמַל עָלָיו

וגו'. עד כאן למעלה. מכאן והלאה למטה, פרט לפסוק זה שכתוב ותתצב אחתו מרחק. אחות של מי? אחות של אותו שקרא לכנסת ישראל אחותי, כמו שנאמר (שיר ה) פתחי לי אחותי. מרחק, כמו שנאמר (ירמיה לא) מרחוק ה' נראה לי.

טקסט הזהיר

מאי משמע. משמע דאינון זכאין, עד דלא נחתו לעלמא, אשתמודען אינון לעילא לגבי כלל, וכל שכן משה. ומשמע דנשמטהון דצדיקיא, אתמשך מאתר עלאה, כמה דאוקימנא. ורזא דמלה אוליפנא, דמשמע דאב ואם אית לנשמטה, כמה דאית אב ואם לגופא, בארעא. ומשמע דבכל סטריין, בין לעילא, בין לתתא, מדכר ונוקבא כלל אתיא ואשתכח. והא אוקמוה רזא דכתיב, (בראשית א) תוצא הארץ נפש חיה. הארץ, דא כנסת ישראל. נפש חיה, נפשא דאדם קדמאה עלאה, כמה דאתמר. אתא רבי אבא ונשקיה, אמר ודאי שפיר קא אמרת, והכא הוא כלל.

תרגום לעברית

מה משמע? משמע שאותם צדיקים, עד שלא ירדו לעולם, נודעים הם למעלה לגבי הכל, וכל שכן משה. ומשמע שנשמות הצדיקים נמשכות ממקום עליון, כמו שבארנו. וסוד הדבר למדנו, שמשמע שאב ואם יש לנשמה, כמו שיש אב ואם לגוף בארץ. ומשמע שבכל הצדדים, בין למעלה בין למטה, הכל בא ונמצא מזכר ונקבה. והרי בארו הסוד, שכתוב (בראשית א) תוצא הארץ נפש חיה. הארץ - זו כנסת ישראל. נפש חיה - נפש אדם הראשון העליון, כמו שנתבאר. בא רבי אבא ונשקו. אמר, ודאי נאה אמרת, וכאן הוא הכל.

וְכַאֲחֻלָּקִיָּה דְמִשָּׁה נְבִיאָה מְהִימָנָא, עַל כָּל שְׂאָר נְבִיאֵי עֲלָמָא. בְּגִין כֹּה, לֹא אֲשַׁתְּדֵּל בֵּיהּ כִּד אֲסִתְלַק מֵעֲלָמָא, בְּרִי קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, דְּאֶעְלִיה לְפִרְגוּדִיהּ. וְעַל דָּא סְלִיק מִשָּׁה בְּנִבּוּאָה עֲלָאָה, וּבְדִרְגִין יְקִירִין, מִכָּל נְבִיאֵי עֲלָמָא, וְשְׂאָר נְבִיאֵי חֲמָאן בְּתַר כּוֹתְלִין סְגִיאִין. (זכריה ג) וַיֵּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, מֵאִי קָא חֲמָא, דְּהוּה קָאִים קָמִי מְלָאכָא, וּמִתְלַבֵּשׁ בְּלִבּוּשֵׁין מְלוּכְלָכִין, עַד דְּכְרוּזָא נָפִיק, וְאָמַר הִסִּירוּ הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעָלָיו. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּתִיב הֵכָא וְעוֹמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, מֵאִי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. דְּהוּה דָּאִין דִּינוּי, הֵהוּא דְכְתִיב בֵּיהּ, (קהלת ה) וְאֵל תֹּאמַר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי שָׁגָגָה הָיָא. מֵאִי קָא מִשְׁמַע לָן. דְּכָל בְּרִי נִשְׁ דִּלָּא זָכִי בְּהָאֵי עֲלָמָא, לְאֵתְעֻטָּפָא בְּעֻטּוּפָא דְמִצּוּהָ, וּלְאֵתְלַבֵּשׁא בְּלִבּוּשָׁא דְמִצּוּהָ. כִּד עֵיִל בְּהָהוּא עֲלָמָא, קָאִים בְּלִבּוּשָׁא טְנוּפָא, דִּלָּא אֲצִטְרִיָּה, וְקָאִים בְּדִינָא עֲלִיהּ.

תרגום לעברית

אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ שֶׁל מִשָּׁה נְבִיאָה הִנָּאֵמָן עַל כָּל שְׂאָר נְבִיאֵי הָעוֹלָם. בְּגִלָּל זֶה לֹא הִשְׁתַּדֵּל בּוֹ כְּשֶׁהִסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם, רַק הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהֶעֱלֵהוּ לְפִרְגוּדוֹ. וְעַל כֹּה עָלָה מִשָּׁה בְּנִבּוּאָה עֲלִיוֹנָה וּבְדִרְגוֹת נִכְבְּדוֹת מִכָּל נְבִיאֵי הָעוֹלָם, וְשְׂאָר הַנְּבִיאִים רָאוּ אַחֵר כְּתָלִים גְּדוֹלִים. וַיֵּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל (זכריה ג). מַה רָאָה? שֶׁהָיָה עוֹמֵד לִפְנֵי מֶלֶךְ וּמִתְלַבֵּשׁ בְּלִבּוּשִׁים מְלֻכְלָכִים, עַד שֶׁיֵּצֵא הַכְּרוּז וְאָמַר: הִסִּירוּ הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעָלָיו. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּתוּב כָּאֵן וְעוֹמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. מַה זֶה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ? שֶׁהָיָה דֵּן דִּינוֹ, אוֹתוֹ שֶׁכְּתוּב בּוֹ (קהלת ה) וְאֵל תֹּאמַר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי שָׁגָגָה הָיָא. מַה בָּא לְהַשְׁמִיעֵנוּ? שֶׁכָּל בֶּן אָדָם שֶׁלֹּא זֹכֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה לְהִתְעַטֵּף בְּעֻטּוּף מִצּוּהָ וּלְהִתְלַבֵּשׁ בְּלִבּוּשׁ מִצּוּהָ, כְּשֶׁנִּכְנָס בְּעוֹלָם הַהוּא עוֹמֵד בְּלִבּוּשׁ טְנוּפָת שְׂלֵא צָרִיָּה, וְעוֹמֵד בְּדִין עָלָיו.

תא חזי, כמה לבושים מזדמנים בהוא עלמא, וההוא בר נש דלא זכי בהאי עלמא
בלבושין דמצוה, כד עייל לההוא עלמא, מלבשין ליה בחד לבושא דאשתמודע לגבי
מאריהון דגיהנם, וההוא לבושא, ווי למאן דאתלבש ביה. דהא כמה

בא וראה, כמה לבושים מזדמנים באותו עולם, ואותו האיש שלא זוכה בעולם הזה
בלבושי מצוה, כשנכנס לעולם ההוא מלבישים אותו בלבוש נודע אחד לפני בעלי
הגיהנם, ואותו לבוש אי למי שמתלבש בו. שהרי כמה שומרי החקים עתידים לאחו
בו, ומכניסים אותו לגיהנם. ושלמה המלך צווח ואומר: (קהלת ט) בכל עת יהיו בגדיך
לבנים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.